

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Arcadij Imperatoris ab hac vita deceßu. Cap. XXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

S O C R A T . H I S T O R .

At longum esset scriptis persecui, memorareq; omnia, quæ sunt ab eo commode dicta. Quapropter contentus sum pacis, qualis fuerit, declarasse. Illud tamen dico, eum ob doctrinam omnium sermone fuisse celebratum ab omnibus Episcopis, qui eius ætate ordine alter alteri, ibi succedebat, ea de re & amatum plurimum, & in summo honore habitu: quinetiam cuncti primarij viri ordinis Senatorij eum amplexati sunt, atque adeo admirati. Ac tametsi libri complures ab eo conscripti sunt, inque illis sermonis elegantiam consecutus est, multaque verba poëtica intexuit, dicendo tamen, quam scribeundo plus laudis est consecutus. Nam in eius vultu, voce, habitu, obtutu, & toto corporis gestu multus lepos inerat. Ob quas res vehementer, cum ab omnibus religionis sectis, tum ab Attico Episcopo vel maximè diligebatur. Atque de Sisinio ista quidem hoc modo.

De Arcadij Imperatoris ab hac vita decessu.

C A P . X X I .

NON longo tempore post mortem Ioannis, Imperator Arcadius excessit è vita: vir mansuetus & pacificus: qui extremo ætatis tempore pietatis opinionem adeptus est, idq; ob hanc causam. Est quidem Constantiopolis domus amplissima, quæ Carya dicitur: in cuius atrio est castanea arbor: in qua fertur Acacium martyrem suspensum, occubuisse. Qua de causa parua ecclesia apud illam arborem ædificata fuit: quam Imperator Arcadius videre cupiens, in eam ingreditur: cumque preces ibi peregrisset, decessit. Omnes, qui circiter illam ecclesiam habibant, ad Imperatorem conspicendum confluunt: ac nonnulli extra ædes egressi, transitus platearum anteoccupare contenderunt, vnde putabant se & Imperatoris vultum, & totam stipatorum turbam planius videre posse. Alij Imperatorem ab ecclesia usque eo sequebantur, quoad omnes viri cum mulieribus & pueris extra illam domum exiuerent. Quo facto, illico domus illa, quæ ecclesiæ adiuncta erat, corruit. Vnde fama cum summa omnium admiratione infecuta est, Imperatoris precibus tantam hominum multitudinem ab internecione fuisse liberatam. Atque huius rei gestæ hic existus fuit. Arcadius, filio Theodosio octauum annum ætatis agente

agente post se relicto, moritur, Bassus, & Philippo Coss. Calend. Maij. Anno secundo ducentesimæ nonagesimæ septimæ Olympiadis. Regnauit vñà cum patre Theodosio annos tredecim: Et cum trigesimum primum ætatis annum compleuisset post mortem patris, quatuordecim annos regnauit. Liber continet spa cium duodecim annorum, & sex mensium.

Finis Sexti libri.

Ista quæ sequuntur, quoniam in alijs exemplaribus reperta sunt, non quasi desiderata, sed alia quadam ratione conscripta, idcirco non incommodum visum est, hoc loco ponere. Eandem historiam continent, quæ de Ioannis itinere Ephesum ad Heraclidem designandum Episcopum suscepto, supra decimo capite perscripta est.

In terea temporis cum Episcopus Ephesi fortè è vita miserasset, Ioannes Ephesum ad Episcopum ordinandum necessariò profectus est. Qui cum illo aduenerat, & alij alium ad Episcopatus dignitatem efferre laborabant, Heraclidem Diaconū suum genere Cyprium, Episcopum designauit. Hac de causa cum Ephesi seditio oriretur, propterea quod Heraclides indignus Episcopatu habitus fuit, Ioannes necessitate adductus, ibi diu commoratus est. Itaque dum illic moram faceret, Seuerianus Constantiopolis auditorum animos maiore benevolentia sibi devinxit. Quæ res Ioanni minimè obscura & incognita fuit. Quippe à Serapione, quem summo amore complectebatur, & cui totam curam episcopatus procurandi, tum quodpius & omnino fidelis erat, tum quod sobrius in primis, & in partibus Episcopi tuendis diligens & perstudiosus.